

متن پرسش

سلام: در کتاب آشتی با خدا هدف از خلقت رو می‌خواندم. سوال اینکه چرا خدا انسان را از ابتدا بصورت بالفعل کامل خلق نکرد؟ ممکن هست بگوییم چون آن موقع نمی‌توانست از کامل بودن خود لذت ببرد چون عدم یا نقص را ندیده بود. ولی آیا خدا نمی‌توانست قواعد عالم را جوری بنا بگذارد که در عین اینکه صفات خود را بصورت بالفعل کامل به انسان می‌داد کاری می‌کرد تا نهایت لذت را هم ببرد؟ مثلاً همه مثل ائمه می‌شدیم از همان ابتدا و بهشت و جهنمی هم وجود نداشت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این نکته فکر کنید که اگر انسان‌ها کمالی را که باید به دست آورند تا بالقوه آن‌ها، بالفعل شود از ابتدا آن کمال را داشته باشند می‌توانند احساس کنند آن کمال از آن‌ها است؟ و اساساً احساسی از تکامل در آن‌ها پیش می‌آید؟ در مورد ائمه «علیهم‌السلام» نیز تفاوت نمی‌کند زیرا آن‌ها نیز جهت کمال وجه بشری خود عبادت می‌کنند و تلاش می‌نمایند. آری! در وجه هدایت بشر در مقام عصمت هستند ولی حفظ آن عصمت بسیار کار مشکلی است. به همین جهت عارفان گفته‌اند:

محنت قرب ز بُعد افزون است جگر از محنت قربیم خون است
هست در قرب همه بیم زوال نیست در بُعد جز امید وصال

حفظ حالت قرب از آن جهت جگر سالک را خون می‌کند که با یک خطا از آن مقام سقوط می‌نماید.
موفق باشید